

ται 1) τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ Χάους καὶ Γαίας 2) τὰ ὀνόματα τῶν τιτάνων, Ἴαπετός, Προμηθεὺς κλπ. 3) Ἴαπετοῦ - Ἄτλαντος κλπ. 4) ὠκεανῶν, ποταμῶν καὶ τῶν γενῶν των 5) Ἡρακλέους καὶ ἀπογόνων του 6) Γιγάντων, Νηρηίδων, Δαναοῦ κλπ. 7) Ἀργοναυτῶν, Καλυδονίων, βασιλέων κλπ. 8) βασιλέων τῶν Ἀθηνῶν. Εἰς ἰδιαιτέραν σελίδα ἀναφέρονται αἱ Μοῦσαι μετὰ τῶν καλῶν ἔργων, τῶν ὁποίων ἐκάστη τούτων ἐθεωρεῖτο προστάτις, καὶ εἰς ἄλλην ἐπίσης σελίδα ἀναγράφει ὁ Συγγραφεὺς συνοπτικῶς τὰς τῆς δημιουργίας τοῦ ἀρχαίου δράματος καὶ τοῦ νοήματος αὐτοῦ μὲ βάσιν τὴν Ποιητικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τὴν ἀνάλυσιν τοῦ Νίτσε, καθὼς ἐπίσης καὶ μὲ ἰδίαν αὐτοῦ ἐκ τῆς πείρας ἀντιλήψεις. Οἱ πίνακες τοῦ ἔργου κατὰ διενεργηθέντα ἔλεγχον ἐμφανίζουν ἀξιόπαινον πληρότητα, στηριζόμενοι εἰς μακροετῆ συλλεκτικὴν προσπάθειαν καὶ δίδουν πληροφορίας περὶ 2000 καὶ πλέον μυθολογικῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα καταχωριζόμενα ἐν τέλει τοῦ ἔργου εἰς ὀκτῶ τετραστήλους σελίδας μὲ τὴν ἔνδειξιν τῆς θέσεώς των εἰς τοὺς πίνακας διευκολύνουν τὴν ἄμεσον ἀνεύρεσιν αὐτῶν μετὰ τῆς συναφείας των τῆς γενεαλογικῆς.

Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Γιαννοῦλη ἀποτελεῖ πολὺτιμον συμβολὴν εἰς τὴν κατανόησιν τῶν πρώτων πηγῶν τῆς ἀρχαίας κοσμοθεωρητικῆς σκέψεως, ἐκ τῶν ὁποίων πετροῦται ἢ σύγχρονος σκέψις, φωτίζεται ὁ καλλιτέχνης καὶ ὁ μελετητῆς εἰς τὴν κατανόησιν τῶν καλλιτεχνικῶν ἀριστουργημάτων καὶ εὐρίσκει πηγὴν ἐμπνεύσεως καὶ δημιουργικοῦ στοχασμοῦ. Ὁφείλονται χάριτες εἰς τὸν ἐκλεκτὸν ἐργάτην τῆς τέχνης Ἄγγ. Γιαννοῦλην, παλαιὸν καὶ δεδοκιμασμένον ἠθοποιὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, σκηνοθέτην καὶ δημιουργὸν Δραματικῆς Σχολῆς, διότι ἐκ τῆς εὐσυνειδήτου μερίμνης του, ὅπως οἱ ἠθοποιοὶ κατανοοῦν ἐνσυνειδήτως τὸ ἦθος, τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν σκέψιν τοῦ ἐνσαρκουμένου ὑπ' αὐτῶν μυθολογικοῦ ἥρωος, ὑπεβλήθη εἰς τὴν πολυετῆ καὶ κοπιώδη ἐργασίαν πρὸς σύνθεσιν τοῦ ἐξόχου αὐτοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβοηθήσῃ ὄχι μόνον τοὺς ἠθοποιούς, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὴν μυθολογίαν καὶ τὰ προβλήματα τῆς ἢ τοὺς διδάσκοντας εἰς κάθε εἶδους σχολεῖον καὶ τοὺς λογίους εἰς τὸ ἀπόκρυφον καὶ ποιητικὸν λυκαυγῆς τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐγεννήθη καὶ ὀργανώθη ἡ ἀνθρωπίνη καὶ θεία μαζὶ κοινωνία.

ΠΑΝ. Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ

Δρ. Κ. Μητροπούλου, Γλωσσάριον Ἱπποκρατείου Συλλογῆς (ἰδίᾳ κατ' Ἐρωτιανὸν καὶ Γαληνόν), Β' ἔκδοσις (τιμητικὴ διάκρισις Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν), ἐν Ἀθήναις 1982, σελ. 338.

Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξεδόθη εἰς πρώτην ἔκδοσιν τὸ 1978 καὶ ἐκρίθη εἰς τὸν ΠΛΑΤΩΝΑ 31(1979) μὲ πλήρη ἀναγνώρισιν τῆς πολυτιμοτάτης προσφορᾶς τοῦ ἔργου τούτου καὶ τῆς σοφίας τοῦ λογιωτάτου συγγραφέως του. Ὑπὸ τῆς κρίσεως ὁμῶς ἐσημειώθησαν καὶ τινες τυπογραφικαὶ ἀμέλειαι ἀδικοῦσαι τὴν ἐμφάνισιν ἐνὸς ἔργου τόσον μεγάλης ἀξίας, εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὁποίου ἔδει νὰ εἶχε συμβάλει καὶ τὸ Κράτος ἢ ἡ Ἱατρικὴ Σχολή. Εὐτυχῶς τὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου ἀνεγνώρισεν ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ἥτις ἀπένευμε τὴν προσήκουσαν αὐτῷ τιμητικὴν διάκρισιν, ἐξευρέθη δὲ καὶ πρόσωπον φιλόμουσον, τὸ ὁποῖον ἐπεμελήθη τόσον διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν του ἐκ τυπικῶν τυπογρα-

φικῶν ἀμαρτημάτων, ὅσον καὶ διὰ τὴν καλαισθητον καὶ κατὰ πάντα λαμπρὰν ἐμφάνισιν ἑνὸς ἔργου ζωῆς, ἑνὸς ἀθλοῦ τοῦ θαυμασίου ἱατροῦ Μητροπούλου, ἑνὸς ἔργου τιμῶντος τὴν Ἑλληνικὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην.

Π.Κ.Γ.

Ἐμμ. Σ. Κιαπόκα, Ἀνάλυση τοῦ Ἱπποκρατικοῦ ὄρκου (εἰσαγωγή, κείμενον, μετάφραση, σχόλια, νοήματα, ἀρχές, διδάγματα), Ἀθήνα 1981, σελ. 32.

Ὁ λόγιος γυμνασιάρχης Κῶ Ε. Κιαπόκας, ἀξιεπαίνως ἠσχολήθη μὲ τὸν γίγαντα τῆς πατρίδος του καὶ ἐπειδὴ τὸ ἐπ' ὀνόματί του παραδοθὲν συγγραφικὸν ἔργον εἶναι τεράστιον καὶ εἰδικόν, ἠσχολήθη μὲ ἓνα βραχὺ, ἀλλὰ περιώνυμον, μιᾶς σελίδος δημιούργημα, τὸν περίφημον Ἱπποκρατικὸν ὄρκον. Ὁ συγγραφεὺς παραθέτει τὸ κείμενον τοῦ ὄρκου, ἔναντι αὐτοῦ τὴν εἰς ἀπλὴν σημερινὴν γλῶσσαν μετάφρασίν του καὶ ἀκολούθως προβαίνει εἰς λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τῶν νοημάτων του σχολιάζων τὰς ἐνεργείας καὶ τὴν συμπεριφορὰν που ὑπόσχεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ νὰ τηρήσῃ ὁ ὀρκιζόμενος νέος ἱατρός. Τινὰς τῶν ἐννοιῶν τούτων σχολιάζει ὁ συγγραφεὺς ὡς πρὸς τὴν ἱστορικὴν των ἐξέλιξιν, ἐξαίρει δὲ τὸ ἠθικὸν μεγαλεῖον ποῦ ἐκπηγάζει ἐκ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ κειμένου. Ὁ συγγραφεὺς συνεβουλεύθη ἀρξετὰ ἐκτεταμένην βιβλιογραφίαν ἑλληνικὴν καὶ ξένην εἰς τὴν ἐκπόνησιν τῆς μικρᾶς μὲν, ἀλλὰ μεγάλης σημασίας καὶ ἀξιεπαίνου μελέτης ταύτης.

Π.Κ.Γ.

Κων. Ι. Καλλιφατίδου. Νεοανακτορικὴ Φελχανία ἀμφικτιονία Κρήτης, Θεσσαλονίκη 1982, σελ. 112.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄνω βιβλίου εἶναι ἐκ τῶν πλέον φιλοτίμων ἐργατῶν τῆς Παιδείας καὶ τῆς φιλολογικῆς Ἐπιστήμης καὶ ἀκάματος ἐρευνητής. Ἐσχολιάσθη παλαιότερον εἰς τὸν ΠΛΑΤΩΝΑ ἢ εἰς βιβλίον ἐκτεθεισα προσπάθειά του πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ ἐρμηνείαν τῆς πινακίδος τῆς Φαιστοῦ. Βεβαίως δὲν ἀπετέλεσε μίαν ἀποκάλυψιν ἢ ἐρμηνεία του, ἀπετέλεσεν ὅμως μίαν ἐργώδη ἀναζήτησιν ἐρμηνείας καὶ ἔταμεν ἰδίαν ὁδόν. Τὸ θέμα τοῦ δίσκου τῆς Φαιστοῦ εἶδα τὸ 1979 ἀπασχολοῦν ὁμάδα ἐρευνητῶν Οὐγγρων μὲ ἔργον παρουσιασθὲν εἰς τὸ Συνέδριον Κλασσικῶν σπουδῶν τῆς Βουδαπέστης μὲ ἄλλην πορείαν σκέψεως. Δὲν ἔχει ἀξίαν μόνον ἡ λύσις ἑνὸς προβλήματος διὰ τὴν ἐπιστήμην, ὅσον ἢ προσπάθεια καὶ ἢ διαρκῆς ἀναζήτησις. Καὶ χάρις εἰς τοιαύτας ἀναζητήσεις ἀπεκρυπτογραφήθησαν ἡ ἱερογλυφικὴ καὶ δημοτικὴ τῶν Αἰγυπτίων, ἡ σφηνοειδῆς τῶν Ἀσσυρίων καὶ τῶν Χιτιτῶν καὶ ἡ Γραμμικὴ Β τῶν Ἑλλήνων.

Εἰς τὸ παρὸν βιβλίον συνεχίζει τὴν ἐρευνάν του διὰ τὸ ἀπώτερον ἱστορικὸν παρελθὸν τοῦ τόπου μας μὲ συσχέτισιν τῆς μυθικῆς παραδόσεως καὶ τῶν πορισμάτων τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐρέυνης. Πιστεύει ὅτι μὲ βᾶσιν τὰ πορίσματα τῶν ἀρχαιολογικῶν